

**REGULAMIN PRYZNAWANIA ŚRODKÓW MATERIALNYCH
z FUNDUSZU POMOCY MATERIALNEJ DLA DOKTORANTÓW INSTYTUTU HISTORII PAN**

§1

Postanowienia ogólne

1. Świadczenia przyznawane są z Funduszu Pomocy Materialnej dla doktorantów zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572).
2. Doktorant może ubiegać się o świadczenia pomocy materialnej ze środków przeznaczonych na ten cel z budżetu państwa w formie:
 - 1) stypendium socjalnego,
 - 2) zapomogi,
 - 3) stypendium dla najlepszych doktorantów,
 - 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych.
3. Doktorant studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów w innych jednostkach naukowych może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium dla najlepszych doktorantów tylko na jednym, wskazanym przez siebie kierunku studiów.
4. Doktorant jest zobowiązany do złożenia oświadczenia o niepobieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania decyzji o przyznaniu stypendium.
5. Doktorantowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, nie przysługują świadczenia, o których mowa w ust. 2 §1 niniejszego regulaminu.
6. Łączna miesięczna wysokość stypendium socjalnego oraz stypendium dla najlepszych doktorantów nie może być wyższa niż 90% najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.
7. Doktorant może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium dla najlepszych doktorantów oraz stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy, a gdy ostatni rok studiów trwa jeden semestr – przez okres do pięciu miesięcy.

8. Stypendium socjalne, stypendium dla najlepszych doktorantów oraz stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych wypłacane są co miesiąc, z tym że wypłata stypendiów za październik i listopad może być dokonana łącznie w listopadzie.
9. Doktorant, który utracił status doktoranta IH PAN w trakcie roku akademickiego, zwłaszcza w wyniku prawomocnego skreślenia go z listy doktorantów, traci prawo do świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 2. Ostatnie świadczenie są wypłacane za miesiąc, w którym doktorant utracił status doktoranta IH PAN.
10. Doktorantowi, który obronił pracę doktorską, ostatnie świadczenie, o którym mowa w § 1 ust. 2, wypłacane jest za miesiąc, w którym został nadany tytuł doktora.
11. Doktorantowi, który w trakcie roku akademickiego zawiesi studia z przyczyn losowych świadczenia pomocy materialnej, nie są wypłacane aż do czasu wznowienia studiów.
12. Dyrektor Instytutu w porozumieniu z Samorządem Doktorantów decyduje corocznie o wysokości dochodu na osobę w rodzinie doktoranta, uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne. Wysokość tego dochodu nie może być jednak niższa niż 1,30 kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (j.t. Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.) oraz wyższa niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.)
13. Dyrektor Instytutu w porozumieniu z Samorządem Doktorantów, dokonuje podziału środków z funduszu, o którym mowa w § 1 ust. 1 na stypendia socjalne, stypendia specjalne dla osób niepełnosprawnych, stypendia dla najlepszych doktorantów oraz zapomogi w zależności od liczby uprawnionych doktorantów. Samorząd Doktorantów proponuje również wysokość rezerwy.

§2

Stypendium socjalne

1. Stypendium socjalne ma prawo otrzymywać doktorant znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.
2. Stypendium socjalne przyznawane jest na wniosek doktoranta.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, doktorant załącza dokumenty poświadczające jego trudną sytuację materialną. Szczegółowy wykaz tych dokumentów stanowi załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu.

4. Prawo do stypendium socjalnego ustala się od miesiąca, w którym wpłynął do Sekretariatu Studium Doktoranckiego kompletny, prawidłowo wypełniony wniosek wraz z wymaganymi dokumentami.
5. Stypendium socjalne przyznawane jest na podstawie miesięcznego dochodu netto przypadającego na jednego członka rodziny doktoranta. Za podstawę do obliczenia tego dochodu przyjmuje się dochód rodziny doktoranta oraz doktoranta z roku podatkowego poprzedzającego rok akademicki, na który świadczenie ma być przyznane. Miesięczny dochód na osobę w rodzinie doktoranta oblicza się, sumując dochody roczne rodziny doktoranta, a następnie dzieląc je przez liczbę miesięcy w roku kalendarzowym i liczbę osób w rodzinie doktoranta.
6. Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego doktoranta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągane przez:
 - 1) doktoranta;
 - 2) małżonka doktoranta, a także będące na utrzymaniu doktoranta lub jego małżonka dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26 roku życia, a jeżeli 26 rok życia przypada w ostatnim roku studiów – do ich ukończenia oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek;
 - 3) rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych doktoranta i będące na ich utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26 roku życia, a jeżeli 26 rok życia przypada w ostatnim roku studiów – do ich ukończenia oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek.
7. Jeżeli doktorant jest samodzielny finansowo, przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne, nie bierze się pod uwagę dochodów, o których mowa w ust.6 pkt. 3.
8. Doktorant jest samodzielny finansowo, jeżeli on lub jego małżonek spełnia łącznie następujące warunki:
 - 1) posiada stałe źródło dochodów w ostatnim roku podatkowym;
 - 2) posiada stałe źródło dochodów w roku bieżącym;
 - 3) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w pkt 1 i 2, nie jest mniejszy niż 1,30 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;
 - 4) nie złoży oświadczenia o prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego z rodzicami bądź jednym z nich.

9. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Instytutu albo Komisja Stypendialna mogą zażądać doręczenia opinii jednostki w systemie pomocy społecznej odpowiedzialnej za ustalenie sytuacji dochodowej i majątkowej osób i rodzin, i uwzględnić ją w postępowaniu.
10. Doktorant studiów znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości z tytułu zamieszkania poza domem, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do Instytutu uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.
11. Doktorant, o którym mowa w ust. 10, może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem doktoranta poza miejscem stałego zamieszkania.
12. Doktorant zamieszkujący w obiekcie innym niż dom studencki może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości pod warunkiem przedłożenia Komisji Stypendialnej odpłatnej umowy najmu lub użyczenia.
13. Doktorant ma obowiązek niezwłocznie powiadomić Komisję Stypendialną o jakiegokolwiek zmianie w jego sytuacji materialnej i rodzinnej, która mogłaby mieć wpływ na jego prawo do otrzymywania stypendium socjalnego oraz stypendium socjalnego zwiększonego o dodatek mieszkaniowy, o którym mowa w ust.10

§3

Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych

1. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych przyznawane jest na wniosek doktoranta, którego niepełnosprawność potwierdzona jest orzeczeniem właściwego organu.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 należy dołączyć orzeczenie o stopniu niepełnosprawności lub orzeczenie traktowane na równi z tym orzeczeniem, o którym mowa w ustawie z 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
3. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może być przyznane na okres, o którym mowa w § 1 ust. 6, jednak nie dłużej niż na okres ważności orzeczenia właściwego organu potwierdzającego niepełnosprawność.
4. Wysokość stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych może być uzależniona od stopnia niepełnosprawności.

5. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może być przyznane w trakcie trwania semestru, po stwierdzeniu niepełnosprawności. Stypendium jest przyznawane wówczas od miesiąca, w którym złożono wniosek.

§4

Stypendium dla najlepszych doktorantów

1. Stypendium dla najlepszych doktorantów może być przyznane:
 - 1) na pierwszym roku studiów doktoranckich – doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym
 - 2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich – doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:
 - a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
 - b) wykazał się postępami w pracy naukowej (zwłaszcza bierze się pod uwagę publikacje naukowe, udział w konferencjach, udział w grantach i projektach badawczych) oraz postępami w przygotowywaniu rozprawy doktorskiej;
2. Sposób postępowania przy tworzeniu listy rankingowej najlepszych doktorantów określa załącznik nr 2 do niniejszego regulaminu.
3. Stypendium dla najlepszych doktorantów może otrzymać doktorant, który:
 - 1) spełnił wszystkie wymogi związane z zaliczeniem danego roku studiów w terminie określonym w stosownym zarządzeniu ogłoszonym przed Administracją Studium Doktoranckiego
 - 2) złożył wniosek o przyznanie stypendium dla najlepszych doktorantów w terminie określonym w zarządzeniu ogłoszonym przez Administrację Studium Doktoranckiego.

§5

Zapomoga

1. Zapomoga jest formą doraźnej, bezzwrotnej pomocy, przyznawanej na wniosek doktora, który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo – w roku akademickim, w którym ubiega się o przyznanie tego świadczenia – w trudnej sytuacji materialnej.

2. Do zdarzeń, które uzasadniają wystąpienie przez doktoranta z wnioskiem o przyznanie zapomogi, zalicza się w szczególności: kradzież, pożar, powódź, ciężką chorobę doktoranta lub członka jego najbliższej rodziny, śmierć członka najbliższej rodziny, urodzenie lub przysposobienie dzieci oraz inne zdarzenia, o ile znacząco wpływają na pogorszenie sytuacji materialnej doktoranta.
3. Doktorant może otrzymać zapomogę nie więcej niż dwa razy w danym roku akademickim.
4. Z tytułu jednego i tego samego zdarzenia, o którym mowa w ust. 2, doktorant może otrzymać tylko jedną zapomogę.
5. Wniosek o przyznanie zapomogi składa się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od wystąpienia zdarzenia losowego.
6. Do wniosku o przyznanie zapomogi doktorant dołącza dokumenty poświadczające okoliczności, które stały się przyczyną jego trudnej sytuacji materialnej.

§6

Tryb wydawania decyzji oraz organizacja i funkcjonowanie komisji stypendialnej

1. Stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, stypendium dla najlepszych doktorantów oraz zapomogę przyznaje komisja stypendialna na wniosek doktoranta.
2. Przyznanie przez komisję stypendium następuje w drodze decyzji, o której mowa w art. 207 ustawy z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.
3. Wnioski doktorantów powinny być załatwiane bez zbędnej zwłoki.
4. Komisję Stypendialną powołuje Dyrektor Instytutu Historii PAN na wniosek Samorządu Doktorantów.
5. Kadencja Komisji Stypendialnej trwa tak długo jak kadencja Samorządu Doktorantów, który delegował do niej swoich przedstawicieli.
6. W skład komisji wchodzi 3 przedstawicieli doktorantów, delegowanych przez Samorząd Doktorantów i 2 pracowników naukowych IH PAN.
7. Większość składu Komisji Stypendialnej muszą stanowić zawsze doktoranci.

8. Komisja Stypendialna spośród swego składu powołuje przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
9. Komisja Stypendialna podejmuje decyzje zwykłą większością głosów w obecności większości jej członków.
10. Decyzje Komisji Stypendialnej podpisuje jej przewodniczący albo upoważniony przez niego wiceprzewodniczący.
11. W przypadku, gdy wniosek o przyznanie świadczenia, o którym mowa w § 1 ust. 2 zawiera braki formalne, komisja stypendialna wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieuzupełnienie braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.
12. Decyzje Komisji Stypendialnej są dostarczane doktorantowi na piśmie.
13. Warunkiem wypłaty stypendium jest doręczenie doktorantowi decyzji stypendialnej.
14. Doktorant może odwołać się od decyzji Komisji Stypendialnej do Dyrektora Instytutu Historii PAN w terminie 14 dni od otrzymania decyzji. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Komisji Stypendialnej.
15. Doktorant może odwołać się od decyzji Dyrektora Instytutu Historii PAN poprzez złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.
16. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy decyzja Dyrektora Instytutu Historii PAN jest ostateczna. Doktorantowi przysługuje prawo wniesienia skargi na decyzję Dyrektora do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Komisji Stypendialnej.
17. Członek komisji stypendialnej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu o przyznanie świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 2, w przypadkach wskazanych w art. 24 k.p.a., w szczególności jeżeli przedmiotem postępowania jest decyzja o przyznanie świadczenia:
 - 1) jemu lub doktorantowi, z którym pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik postępowania może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
 - 2) jego małżonkowi lub krewnym i powinowatym do drugiego stopnia;
 - 3) osobie związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
18. Członkowie komisji stypendialnej zobowiązani są do zachowania w poufności informacji, które dotyczą poszczególnych doktorantów ubiegających się o świadczenia z Funduszu Pomocy Materialnej, a które poznali w toku prac komisji.

19. Członek komisji stypendialnej może zostać odwołany decyzją Dyrektora Instytutu Historii PAN na wniosek przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego komisji stypendialnej.
20. Odwołanie członka komisji stypendialnej może nastąpić z następujących powodów:
 - 1) członek komisji będący doktorantem został skreślony z listy doktorantów;
 - 2) członek komisji stypendialnej nie stawiał się na czterech kolejnych posiedzeniach komisji;
 - 3) członek komisji stypendialnej nie stosuje się do przepisów niniejszego Regulaminu lub przepisów prawa powszechnie obowiązującego;
 - 4) członek komisji z przyczyn zdrowotnych nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.
21. Członek komisji stypendialnej może złożyć pisemną rezygnację z udziału w komisji Dyrektorowi Instytutu Historii PAN.
22. Nadzór nad pracą komisji stypendialnej sprawuje Dyrektor Instytutu Historii PAN.
23. W ramach nadzoru Dyrektor Instytutu Historii PAN może uchylić decyzje komisji stypendialnej, jeśli są one niezgodne z przepisami ustawy z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym lub z postanowieniami niniejszego Regulaminu.

§7

Postanowienia końcowe

1. Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem podpisania przez Dyrektora Instytutu Historii PAN.
2. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego regulaminu stosuje się przepisy ustawy z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, przepisy ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, oraz przepisy prawne innych stosownych ustaw.